

Dydaktyka

Reforma edukacji nadała programowi nauczania szczególne miejsce. Pojawiły się podstawy programowe, otwarto drogę do tworzenia autorskich programów nauczania. Możliwość tę wykorzystano również w edukacji religijnej uczniów niepełnosprawnych umysłowo, w tradycji zielonoświątkowej.

W założeniach programowych nauczania religii zielonoświątkowej za podstawowe źródło treści uznaje się Pismo Święte, jako w pełni wystarczającą, pewną, nieomylną normę poznania, wiary i posłuszeństwa, które stanowią o zbawieniu. Zgodnie z nauką Kościoła zielonoświątkowego, interpretacja musi być wspólna z całościowym celem Biblii, powinna być odczytywana dosłownie, stosownie z zasadą historyczno-gramatyczną. Prosty, naturalny sens jest jej znaczeniem podstawowym. Celem uzupełnienia i pogłębienia treści programowych przyjmuje się literaturę pomocniczą.

W opracowanych programach nauczania przesunięty został akcent z wiedzy o prawdach religijnych i moralnych na osobiste zaangażowanie, czyli ulokowanie wiary w zwierciadło ludzkiego doświadczenia. Program zakłada więc integrację wiedzy o prawdach religijnych i moralnych z praktyką życia, osobistym zaangażowaniem jako chrześcijanina.

W proces przekazu treści religijnych wprowadzono elementy egzystencjalne, co wynika z zasady korelacji, inspirującej współczesną katechezę Kościoła. Informuje ona, iż życie ludzkie i przekaz wiary nie wykluczają się, lecz istnieje między nimi stosunek współzależności, ponieważ urzeczywistnienie wiary dokonuje się zawsze w konkretnym ludzkim życiu. Chcąc zatem współczesnemu człowiekowi mówić o Bogu, należy również mówić o człowieku, a także odwrotnie, chcąc mówić o człowieku należy mówić o Bogu. Uzupełnieniem zasadności przekazu treści egzystencjalnych niech będzie samo doświadczenie człowieczeństwa przez Jezusa Chrystusa w jego ziemskim życiu. Już Luter uważał, iż obok porządku zbawienia, sprawą równie ważną jest doczesny byt człowieka. Życie w świecie zgodnie z prawem jest zadaniem stojącym przed ludzkością, które można realizować poprzez wychowanie. Reformator podawał następujący argument: Bez "obyczajowości" jeden człowiek pożarłby tylko drugiego, jak to czynią nierozumne zwierzęta..., stąd współczesna edukacja polegać powinna na kształtowaniu człowieka zdolnego zachować swoje człowieczeństwo.

W opracowanych programach posłużono się terminologią respektującą zarówno standardy szkolne, jak też określenia stosowane w tradycji katechetycznej Kościoła Zielonoświątkowego. Ze względu na to, iż nauka religii jest procesem realizującym zadania kerymatyczne i eklezjalne, a jednocześnie uwzględniającym kontekst szkolny i humanistyczny, zaprezentowane programy stosują pojęcie celów katechetycznych rozumianych w kategoriach teologicznych i pedagogicznych. Określają one, czemu ma służyć nauczanie i wychowanie religijne konkretnej grupy uczniów.

Służba Katechetyczna Kościoła Zielonoświątkowego w RP. informuje, iż nauczanie religii w ramach systemu oświaty organizowane jest na podstawie programów opracowanych i zatwierdzonych przez władze Kościoła Zielonoświątkowego w RP. i przedstawionych Ministrowi Edukacji Narodowej i Sportu do wiadomości. Jednocześnie podaje symbole programów nauczania dopuszczonych do realizacji:

- Program wychowania biblijnego dla klas przedszkolnych, szkoły podstawowej i gimnazjum - TK - PR 5/2002
 - Program ten można zakupić w wydawnictwie Misji Pokoleń w Krakowie
- Program nauczania religii dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych - TK/PR 6 Lic/2004

Plany wynikowe

Rozporządzenie MENiS z dnia 21 marca 2001 r. (Dz. U. Nr 29, poz. 323) nakłada na nauczycieli wszystkich przedmiotów szkolnych obowiązek sporządzania rocznych planów wynikowych.

Wychodząc naprzeciw stawianym wymaganiom opracowano Plany wynikowe do programu: Program wychowania biblijnego dla klas przedszkolnych, szkoły podstawowej i gimnazjum - TK - PR 5/2002. Plany te powstały w ramach prac zaliczeniowych na kursie kwalifikacyjnym katechetyczno - pedagogicznym w Zielonej Górze i mogą służyć wszystkim katechetom korzystającym z wymienionego programu.

Plany można zakupić w Misji Pokoleń w Krakowie